

KÉCSKEMÉTI LAPOK.

VEGYESTARTALMÚ HETILAP.

Előfizetési díj:

Egész évre 5 frt., félévre 2 frt. 50 kr.,
negyedévre 1 frt. 50 kr.

Az előfizetés az év folytán minden hónapban megkezdhető.

Megjelen hetenként egyszer,
VASÁRNAP.

Az előfizetési pénzek, úgy a hirdetések is „Tóth László könyvnyomdájának” címezendők.

Szerkesztő- és kiadó-hivatal:

BUDAI-NAGY-ÚTCZA 184. SZÁM.

E lap úgy szellemi, mint anyagi részét illető minden küldemény a szerkesztő- és kiadó-hivatalhoz intézendő.

Hirdetési díj:

3 hasábos petit sor egyszeri hirdetésnél 5 kr., többszöri vagy terjedelmes hirdetéseknel árleengedés adatik.

Bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr.

Községi iskoláinkról.

(Folytatás.)

Mielőtt a községi felekezetenküli iskola kérdésének tulajdonképpeni tárgyalásához tüzetesen hozzá kezdenénk, szükséges előzetesen azon gáncsoló akadályokat megsemmisíteni, melyek minden okainkra ezen semmi érvel nem bíró feleletet adják: „minek felforgatni a régi intézményeket; ha eddig fennállhattunk azok mellett, ezután is fenn fogunk állani”; — az ily elfogult gáncoskodóknak ki kell mutatnunk, hogy politikai és társadalmi viszonyaink átalakulásával népiskoláinkat is okvetetlen szükséges átalakítanunk; — mivel a változott viszonyok miatt olyan körülmények közzé jutottunk, melyek parancsolják, hogy népnevelésünket az adott viszonyok szerint nemcsak látszólag, de maga teljes valóságában a mindennapi élettel teljesen összhangzásba hozzuk; ha csak a folytonos társadalmi és politikai zavaroknak nem akarjuk hazánkat kiteni s jövőnket kockáztatni.

Itt nincs választás! Csak egy lehetőség van, bátran megoldani s biztos elvekre fektetni a népiskolai ügyet; bármely halogatás, pazarlása az időnek; — legéletbevágóbb feladataink közzé tartozik, békés álláspontunkat helyesen felhasználni az ily nagy kérdések megoldására, mert a jövőt senki sem tudhatja; sietnünk kell az általános népmiveltés alapjának letétele által polgári és politikai szabadságunknak állandó alapot építeni; — a politikai szabadság a vele összhangzó, teljes lényegében egybevágó népnevelés és miveltés nélkül olyan veszélyes kétélű fegyver, mely ép annyi roszt, mint jót eredményezhet.

Ezek folytán kétségtelen lévén, miszerint új viszonyaink parancsolják, hogy népnevelésünk velük összhangzásba hozassék; ebből önként következik: hogy a régi népiskolai rendszert tovább fentartani nem lehet, nem szabad.

Azonban e pontnál meg kell győződnünk a felől is, miszerint valamint igaz az, hogy senkinek sem áll annyira érdekében, mint magának az államnak a népnevelési ügy emelése, szintoly megczáfolyhatlan igazság az is, hogy a népnevelést hazánk érdekeinek megfelelő polczra emelni, oly biztosan nem reményelhetjük sem a hittelekezetektől, sem a magán vállalkozóktól; — ennél fogva itt egyedül az állam törvényhozás útján beavatkozása s erélyes eljárása vezethet legbiztosabban célra; az államot pedig ebbeli eljárásában támogatni, a jog és kötelesség a polgári községeket illeti, — innen származik azután egyes polgároknak azon elodázhatlan kötelességük, miszerint apostoli buzgalom mellett, szívvel-lélekkel közreműködjenek a népnevelés emelésére.

Azoknak, — a kik még most is mintegy meglepetve egész idegenkedéssel szemlélik a törvényhozást a népoktatásról részletesen intézkedni, csak azért, mert megszokták a

népoktatás rendezését az egyház belügyének tekinteni s az államnak legfőlebb csakis a felügyeleti jogot lennének hajlandók átengedni — az a legegyszerűbb felelet, hogy elibök tartjuk a létező állapotot, miszerint a magyar szent korona tartományaiban levő 127 város, 861 mezőváros, 16,700 falu nem tud többet felmutatni körülbelől 14,700 elemi tanodánál; tehát 5—6000 lehet olyan falvaink száma, melyek iskolával egyáltalában nem bírnak, tekintve azt, hogy igen sok községben több iskola van egynél; — e szerint a mennyire a tanköteles gyermekek száma megállapítható, ezeknek csak mintegy 60%-ja járja valósággal az iskolát; míg a többi minden iskolázás nélkül nő fel; — és ez még igen kedvező feltevés; — hihetőleg az újabb pontosabb népszámlálás még kedvezőtlenebb adatokat fog feltüntetni; e szerint 100 gyermek közül legalább 40, sőt valószínűleg 50 anélkül nő fel, hogy iskolát látott volna; — kérdésen kívül ezen számadat maga is meggyőző, — de mégis csak akkor láthatjuk be ennek valódi fontosságát, ha párhuzamba tesszük velünk azon nemzetek népmiveltését, kikkel mi a politika, a harc, kereskedelem és ipar terén mérkőzni akarunk, sőt a megélhetés miatt velük mérkőzni, versenyre kelni kényszerítve is vagyunk. — Ugyanis Poroszországban minden 100 tanköteles gyermek közül csak kettő nem jár iskolába — és az összes Német államokban a tanköteles gyermekeknek 1—2 vagy legfőlebb 3%-ja nő fel iskolázás nélkül, — és épen a német államok ipara, kereskedelme az, melylyel nekünk úgy itthon, mint külföldön küzdünk kell; de hogyan küzdhessünk azokkal, mikor nem bírnak velük egyenlő fegyverekkel, midőn versenytársainknál a nép legalsóbb rétegeiben is mindenki írni, olvasni, számolni tud, nyelv- és földismeretekkel bír, holott nálunk még csak írni olvasni sem tud a népnek igen tetemes része. — Még jobban kitűnik a különbség, ha az iskolába járó gyermekek számát az összes népszámhoz viszonyítjuk, — nevezetesen a mi hazánkban 1000 lakó után csak 73 iskolába járó gyermek számítható, addig a legtöbb német államokban 150—160, — sőt Bádenben és a Szász királyságban 170 iskolásgyermek esik minden ezer lakóra, vagyis több mint kétszerannyi náluk az elemi tanodákat látogató gyermek, mint hazánkban. — Az eszményképül e tekintetben épen nem szolgáló nagyterjedelmű Angol- és Franciaországban is jóval kedvezőbb arány létezik, jelesül mind a kettőben 1000 lakóra 115 iskolába járó növendék számíttatik. — E szerint a művelt államokban mindenütt a népiskolákra, mint a szellemi emelkedettség és ebből eredő nemzeti közjóllét bölcsőire irányul a legfőbb figyelem. — A szellemi miveltés a legbecsesb nagy nemzeti tőke, mely legbiztosabban és tartósan állapítja meg az egyes államok közti rangfokozatot, az értelmiség magasabb polczára emelkedett nemzetek minden tekintetben túlsúlyra emel-

kednek, miután a fokozottabb szellemi miveltés egyszerismind hatalmas emeltyűje az anyagi jóllétnek is, — mert a szellemi többség az észszerűbb közgazdasátnak valamint természetes szülője, úgy szükségképeni szüleménye. — Nincs oly iránya a társadalmi életnek, melyen az emelkedettebb miveltés döntő tényezőként nem szerepelne; a mult és jelen története kivétel nélkül bizonyítván, miként az általános miveltés magas fokán levő népek vitték és viszik minden időben a vezérszerepet.

Bizonyos immár ezekből, hogy az államra magára a legnagyobb fontossággal bír a népnevelés ügye; — de ha az egyes polgárok iránti feladatait tekintjük is az államnak, — e szempontból is világosan kitűnik a népnevelésnek az államra való közvetlen fontossága. Ugyanis nyilván való, hogy az állam egyesek jóllétét — mint egyik főfeladatát — leginkább az által fogja előmozdítani, ha minden polgárára nézve lehetővé teszi tehetségeiket kiképezni, mi által valamely életpályán hasznosan működhetnek s lételüket biztosíthatják.

Jó nevelés és kiképzetés igen sokszor anyagi vagyoni hiányát pótolhatja; — a termelő erők közt a miveltés haladásával a szellemi erők mindinkább nagyobb és fontosabb helyet foglalnak el, hiszen a természet erői is csak annyiban produktívek, a mennyiben azok felhasználásához a szükséges értelmi erővel bírnak. Ha tehát az állam a közmiveltés előmozdítja, az által egyszerismind az egyeseket gazdagítja és az egyesek gyarapodása által magát is, — mert az állam annál gazdagabb lesz befelé s annál hatalmasabb kifelé, minél jobban kifejlesztetnek és minél nagyobb mértékben működnek benne mindazon anyagi és szellemi erők, melyek a polgároknak szunnyadoznak.

Miért sorolnánk elő több okokat; a gondolkodókat önként vezetik a felhozottak számtalan más erősebb érvekre is, melyek alapján meggyőződni kénytelen, hogy az állam van első sorban érdekelve a népoktatás emelésénél; minden más érdeklődés csak másodrendűnek tekinthető, következőleg a községi népoktatás fölötté áll a felekezetinek. Hogy a felekezetek, melyek eddig kizárólagos jogot tartottak a népneveléshez, minden erőlködés mellett is, mennyire nem voltak képesek megfelelni ezen jogból folyó kötelességeiknek, igazolják az iskolázás nélkül felnőtt milliók.

Azonban távol legyen még csak árnyéka is annak, hogy ezek vádképen hozatnának fel a felekezetek ellen; mert míg a gazdagabb egyházak vagyoni erejükhöz képest többet is tehettek volna a népnevelés körül, addig más szegényebbek szigorú vagyoni viszonyuk mellett legjobb akarattal is csak igen keveset tehetnek hiveik nevelés érdekében; tehát ez által csak a fennálló állapotot akartuk feltüntetni, hogy bebizonyítottassék, miként a régi rendszer tovább fenn nem tartható s gyökeres változtatást igényel.

Ezen állapot feltüntetése szükséges azért is, hogy beigazoljuk az államnak a jogát, miszerint a szükséges iskolákról gondoskodják, ilyeket maga is állíthasson. Ugyanis az államnak céljából kifolyó elutasíthatlan kötelessége polgárait legalább az erkölcsi és szellemi műveltség azon fokára emelni, hogy polgári jogaik és kötelességeik megértésére, felfogására képesítve legyenek, mert csak azon esetben, ha ebbeli kötelességeit teljesíti, követelheti meg joggal a polgáraitól, hogy irányabani kötelességeiket teljesítsék; tehát az államnak kötelessége kivétel nélkül minden polgára számára lehetőséget nyújtani ezen alpműveltség megszerzésére. Ezen alapszik az államnak joga iskolákat állítani és egyszersmind kötelessége is, melynélfogva minden egyes polgár megkivánhatja az államtól azon módot, hogy a polgári életre okvetetlen szükséges alpműveltséget megszerezhesse.

Épen ezért az iskolalátogatás nem függ a szülék tetszésétől, sőt ezek büntetés és birság által is kényszeríthetők gyermekeiknek iskolába küldésére, mert az államnak kötelességében áll örködni és kiskorú polgárai iskolalátogatási jogát védelmezni, fenntartani, nehogy attól a szülék, gyámok, vagy főlebbvalóik érdeke, közönyössége, tudatlansága, vagy roszakarata folytán megfosztassanak.

A mit tehát az egyház vagy felekezet meg nem tehet, t. i. nem bir hatalommal a szüléket s gazdákat birságok útján is kényszeríteni a tankötelességek iskolába küldésére, ezt az állam egyenesen jogosítva van megtenni és hogy ez által a polgárok szabadságát nem korlátozza; ez azon célszerűség által igazoltatik, miszerint csakis az iskolalátogatási kényszer törvényes megállapításától és szigorú foganatosításától lehet reményleni a népnevelés ügyének jobbra fordultát.

Azért tartánk szükségesnek itt az iskolalátogatási kényszer jogosságát kimutatni, mert ez is szakítás a multtal, nálunk ez is új; és valamint más országokban úgy bizonyára hazánkban is számosan fognak lenni, kik a törvény ezen kényszerítő intézkedését, mint a családtyai hatalom korlátozását, a családi életbe jogtalanul történő beavatkozását úgy tekintik; és egyáltalában nem akarják megérteni, miként lehessen valakinek joga az apát gyermekének isko-

lába küldésére büntetés útján is kényszeríteni; szükséges tehát mindenestre erről is a népet felvilágosítani; ennek kebelében az iskolalátogatási kényszer jogossága és célszerűsége felől általános meggyőződést kelteni, hogy a polgárok ez iránti kötelességeiknek teljes meggyőződésből siessenek eleget tenni.

Csilléry Benő.

(Vége következik.)

A kecskeméti katonai lovárda története.

Irtta Hornyik János. 1874.

(1. folytatás.)

Ezen erkölcsi kényszerítés behatása alatt keletkezett tanácsi határozat szószerint következőleg hangzik:

„A kérdésben forgó katonai löiskolának felépítésére e Tanács ö királyi főhercegsége az ország hadi főkormányzója által eként provocáltván és szorgalmaztatván; ámbár a helyben levő és ezen építésért a városnak által engedendő aerialis épületek felett tartott licitationak és megbecsülésnek, az építendő löiskola iránt készült költségek projectumával való összehasonlításából nyilván megtetszene az: hogy a teendő költségek az azért által engedendő épületeknek értékbeli árokat jóval is felül múlnak, és noha azon katonai löiskolának felépítésében magokat több terhek is adnák elő; e Tanács mindazonáltal ezen a katonaság szokott gyakorlására nézve valóban előmeneteles czélnak teljesítésében a Haza és Fejedelem iránt való hűségét ez úttal is kívánván megbizonyítani, ö királyi főhercegségének abbéli kívánására csakugyan reá állott és a kérdéses katonai löiskolának az itten levő aerialis épületeknek általvételek mellett megessendő felépítését magára felvállalta; úgy mindazon által: hogy a fundusra nézve a földesúri jus mindenkor sértetlenül maradván, egyébiránt pedig maga az épület a felesleges aerariumnak tulajdonává válván, annak conservatioja, reparatioja és akármely történhető esetben leendő újra felépítése is ezen várost teljességgel nem fogja illetni. Mely ezen kinyilatkoztatását a Magistratusnak a többszer tisztelt Generalis úr megértvén, ámbár eleintén némely megtörténhető különös elpusztulások esetében azon löiskola ujonnan való felépítésének terhét a város által elfogadtatni óhajtotta volna, minekutána mindazonáltal a Magistratus többszer és nyilván kinyilatkoztatta azt, hogy kész legyen inkább a sokszor érdeklött löiskolának építéséről végkép lemondani, hogysem annak conservatioja, reparatioja és ujonnan való építése iránt már tett világos és minden megtörténhető eseteket kirekesztő declaratiojára nézve akármennyű reservátát is elfogadni; végre csakugyan ö méltósága a Generalis a Tanácsnak ez iránt tett kinyilatkoztatását, úgy a mint az tétetett, elfogadni és ö királyi főhercegsége nevében kedvezesen venni méltóztatott, egyedül arra kérvén a Tanácsot, hogy azon löiskola, tekintvén az azt használó katonaságnak is néminemű commoditására, bent a városban építtetnék, a minthogy annak he-

lye az új kathol. ispotály mellett ki is jelöltetett és meghatározatott aként, hogy mivel ott más katonai épületek közel nem volnának, ezen új épületet pedig örzeni mindenkor szükséges volna, annál fogva az ottani szomszéd lakosok nagyobb terheltesök eltávoztatásának okáért is, azon löiskola mellett egy kis őrző ház állíttassék fel; ezen aerialis épületeknek tekintete azonban az ottan még jövőre építendő reform. ispotálynak felállítását ne gátolhassa. Melyek e szerint megállapítottván, irásba foglaltattak és a három egyenlő párban elkészült levelek mindkét részről aláíratván, egyik Ferdinánd ö királyi főhercegségének megküldetett, másik a helyben fekvő ezred kormányának átadott, a harmadik pedig ezen város leveles tárába betéttetett.“

A város levéltárában letett s német nyelven szerkesztett eredeti példány szószerinti hű magyar fordításban eképen szól:

„Miután Kecskemét város tanácsa egy téli lovagló iskolának felépítését, a Kecskeméten állomásozó lovasság használatára, biztosította, ö királyi fensége Ferdinánd ausztriai főherceg, vezénylő tábornok Magyarországon, a további tárgyalásoknak nevezett városi tanácssal leendő megindítását alolirt cs. kir. vezérőrnagy gróf Vécseinek hagyta meg; ezen legfelsőbb parancs következtében alulirt következő egyességet létesített.

Azon eladásra szánt kincstári raktárépületek, melyek állnak egy zsinde fedelű falazatos sűtőházból, két padláraktárból, egy falazatos őrházból, egy kútból s egy beomlott szénaraktárból, Kecskemét városának azon kötelezettség mellett adatnak át ingyen, tulajdoni joggal, hogy említett tanács egy téli lovagló iskolát azon terv szerint, melyet ö királyi fensége Ferdinánd ausztriai főherceg a városnak megküldeni kegyeskedett és a mely jelenleg a lothringeni vértés ezred parancsnokságának adatott át, Kecskemét városban, égetett téglából, mésszszel falazva, zsindelled földve építsen és 1818-dik évi Október végeig teljesen létrehozson.

Ezen katonai czélra, az új kórház terén felállítandó téli lovagló iskola, hol jelenleg már egy polgári kórház létezik és még egy másik javaslatban van, a legmagasabb kincstár tulajdona fog maradni, mely a fentartási költségeket ezennel magára vállalja, mihez azonban a város egy külön őrházat, konyhával ellátva, ezen kincstári épület megőrzésére, saját költségén állít fel s ugyanazon feltételek mellett mint a lovárdát, a kincstárnak adja át.

Midőn mi, alulirt városi tanács, ö Felsége a császárnak legmagasb szolgálata iránti ragaszkodásunknak bizonyításául ezen egyességhez, mely a Város részéről mindenestre némely áldozatokat feltételez, önként teljes beegyezésünket adnánk s ezen téli lovárda felépítését, tökéletes jó anyagból, új épületfából és egyetértve az ezredparancsnoksággal, az elfogadott terv szerint, de fentartásával a telek tulajdonjogának s a nélkül, hogy bármely esetben ezen lovárdának újból ismételt felépítése terhünkre eshetnék, eszközöljük s megígérjük, — még is az alulirt városi tanács

TÁRCZA.

Én is voltam boldog.

— Napló töredék. —

„Óh szerelem! imádás! két egymást megértő lélek gyönyöre. Két szívé, mely kölcsönösen kicseréltetik, két pillanaté, mely egymást áthatja! Nemde boldog percek eljöttök hozzám! Kettős séták a magányban! Áldásos ragyogó napok! Néha álmodom, hogy időről-időre az angyalok életéből órák válnak ki, s itt lent az emberek sorsába szövéődnek.

Hugó Victor.

... Mennyi, és mily sok kétség- és gyötrelmeknek van kitéve egy ifjú — a ki szeret!

Hány és hány éjt viraszt át kinosan fetrengve könyvtől áztatott párnáin, nézve az éj sötétjébe, s hallgatva szíve dobogását!

És mégis oly jól esik a köny, oly jól esik a gyötrellem. Hiszen szívesen tűrjük még a fájdalmakat is, melyeket a szerelem okoz.

A szerelem! mely lelkünk legtitesebb része, e tűz szikra, mely bennünk olthatatlan él, s melynek fénye egész az égig hat. Ez érzélem, mely minden büntől ment, melyet a vétek iszapja nem zavar. E megfújhatlan talány, mely mindenütt és mindenben feltalálható, — mely nélkül szívünk jéggé fagyana s a világ romba dőlne! ... Én is, én is szerettem egykor, és szeretek most is, az ifjú szív első lánghevével, első vágyával és reményével tisztán, kimondhatatlanul. ...

De hogy is ne szeretném őt, kit az Isten csak

azért küldött a világra, hogy megmutassa, milynek a menyországban az angyalok!

Valóban még soha se láttam hozzá fogható szépséget. Az a gyönyörű koronába font gesztenye színű haj, az a derült, az a szeplőtelen homlok, melynek vakító dicsfénye úgy hasonlít az Istenére, és azok a finomul izezett szemöldökök, melyek mint glória környezik halántékait, azok a ragyogó szemek, az a görög metszetű orr, azok a picziny cseresznye-ajak, melyeknek mosolya képes volna egy köszobrot lángra lobbantani, képes volna egy szentet el-kárhoztatni ... az a vakító fehérségű arcbőr, melyen valami magasztos, valami ihletszerű fény ömlik el, az a szép hattyú-nyak, azok az alabástrom-karok, azok a parányi „bársonyos kezek, havas-kebel, és így tovább ... legvégül két kis lenge láb,“ — együtt véve egy csudálatos, egy tündéri szépségű nőt alkotnak, mely előtt az ember leborul, hogy imádjá, mint egy istennőt!

E nőt, ez angyali szépségű lánykát szerettem én kétségbe esve, — reménytelenül! ...

Mert ő, kinek birásáért, kinek egyetlen esőkjáért lelkemet szívesen a kárhozat tűzébe dobnám — mást szeret!

Oh mi kinos, mi kétségbeesztő e tudat, mely a szenvedések országát nyitja föl szívemnek, mely lassanként meghül — megreped.

És mégis sok szenvedéseim daczára is voltam — ha csak pillanatig is — boldog.

— Jól emlékszem még, hideg őszi este volt. Az ég sötét, borús felhőkkel volt tele, s a hideg őszi szél, mint egy bujdosó gonosz szellem, csak úgy sikogatott, csak úgy nyögött kint fájdalmában s csapdosta ablakomhoz a csupasz faágakat. Kis szobámba meglehetősen homály terjedt, egyedül a kandallóban lobogó tűz vetett némi fényt a

szoba egyes bútoraira s tette azokat kivehetővé. En egy kényelmes karos székbe üldögélve hallgattam a kinn tomboló vihar fájdalmas nyögéseit és lsten tudja, úgy hatottak rám e hangok, keblemet nyomasztó érzés fogta el ... dideregni kezdtem; ... székemet közelebb vontam a kandallóhoz, s a már pislogó parázsra néhány darabot vetve csakhamar vígan fellobogott az. Kedélyem ismét felderült s nem hallgatva többé a vihar tombolására, elmerültem a lángok bohókás játékának nézésébe s ábrándozni kezdtem.

Önkénytelenül is ő jutott eszembe, ő, kit Clarissenak neveznek az angyalok odafenn.

Visszágondoltam első találkozásunkra s fölevenittem képzeletemben ismeretségünk minden legcsekélyebb részletét. Oly jól esett róla gondolkozni, ki talán most, miként én, kandallója tűzénél üldögél, kötöget ... s talán reám gondol. ... E pillanatban gyöngye kéz érintését éreztem vállamon. Hátratekinték s ámulat, ő állt előttem ... ő, Clarisse az imádott lányka, átázottan dideregve. Mintha villámsapás ért volna e váratlan, e hihetetlen boldogító látományra, lábaim a földhöz gyökereztek, szívem a felindulástól majdnem ketté repedt ... arczom kigyuladt ... nem tudtam fölemelkedni ... szemeim kápráltak ... a világ előttem összefolyt, csak őt láttam, imádott lánykát, amint ott állt előttem, homlokán a szentek gloriájával, ajkain az angyalok mosolyával, átázottan, dideregve.

Ekkor leveté kisdud köpenyét, oda ült ölembe, parányi lábait a kandalló párkányára helyezte, s megfogta remegő kezével kezemet, gyönyörű fejcsékéjét vállamra hajtá úgy, hogy illatos fűrtjeit ajkaim érinték s lehelete az enyémbe vegyült, s ekkor elkezdte azon az édes suttogó hangokon, mely-

esedezni kénytelen ő királyi Fensége Ferdinánd ausztriai főhercegnél, méltóztatnék a főméltóságú magyar királyi udvari Kamaránál magát kegyelmesen közbevetni, hogy a lovardához szükséges épületfa a szolnoki szállhivatal által olcsóra szabályozandó árban szolgáltatassék ki, egyszersmind bátorodik a tanács, a már ő királyi fenségének legmagasb jelenléte alkalmával előterjesztett azon kérelmét ismételni, hogy az épületfa beszállításának könnyítése tekintetéből 1818-ik évi május hónapra egy osztály szerkesztés kirendeltessék. Kelt Kecskeméten 26. Nov. 1817. Gróf Vécsey Ágoston m. k. vezérőrnagy és dandárnok. (Pecset.) Kecskemét szabad város N. N. főbírája és tanácsa. (Pecset.)

A főherceg, mennyiben töle tellett, a város kérését teljesítette: a főhadi kormányzék által átiratot intéztetett a m. kir. Kamarához, pártfogás végett ajánlván Kecskemétnek a lovárda építéséhez szükséges fakészlet beszerzésébeni könnyítettését s ugyanoda a város is folyamodott, azonban csak egyedül annyi enyhítést nyert, hogy a fa árának felét azonnal, másik felét fél év alatt tartozott kifizetni; egyébiránt az épülethez szükséges 12 darab 12 öles fenyőszál beszerzése végett közvetlenül a hradeki kamarai uradalom igazgatóságához, a többi, úgymint 300 db. 8, 9, 10 öles fenyőszál, 2000 szál lécz s 130 ezer zsindely kiadatása végett pedig a szolnoki szálmesteri hivatalhoz utasított.

Az építés megkezdése után a katonaság arra kötötte magát, hogy a lovárda ablakai egy lábnyival magasabbra rakattassanak, mint a tervrajzon jelezve volt; de mivel ez a hadi főkormányzék által jóváhagyott terven kívül esett s a vállalkozó építész ezért mind az épületi anyagot megszaporttatni, mind kialakított munkadíját tetemesen javíttatni kérte, — a katonaság kívánata megtagadtatott; hanem mivel a város a homlokzatot változtatta s diszesebbé tétetni kívánta, hogy ezt az építész teljesítse, ezért „bére“ — mint a jegyzőkönyv mondja — 200 frttal megjavíttatott; utóbb pedig, minthogy a katonaság tisztí kara az eredeti terven túl még egyéb változtatásokat is sürgetett, az illető városi tisztviselőknél utasításul adatott, a személyesen berendelt építészek pedig meghagyatott a városi tanács által, hogy a tervrajztól legkisebbé is eltérni ne bátorkodjanak.

(Folyt. köv.)

Fölhívás Magyarország közönségéhez

az országos kiállítás érdemében.

E hó 20-án nyitja meg a közgazdasági miniszter úr ő nagyméltósága, mint fővédnök, Szegeden az országos közkiállítást, melynek előleges munkálatait buzgalommal és lelkesedéssel vezetik az erre kiküldött közegek.

Hazánkban ez az első enemű kiállítás, melynek tervezése alkalmából számítottunk hazafias közönségünk meleg részvételére és pártfogására. Számításunkban nem csalódtunk, amennyiben a tényezők az ismert rossz viszonyok és elemi csapások dacára is oly meleg érdeklődést mutattak a kiállítás való részvétel iránt, hogy a kiállítás sikere már ma is teljesen biztosítottak tekinthető.

Hazafias tisztelettel és magyar vendégszeretettel

től a szívem úgy reszketett, mint a nyárfalevél — szerelméről, e tiszta, e magasztos érzelméről, a boldogságról, az üdvörről, a menyországról — beszélni. Arcza e közben mind jobban-jobban kipirult, keble hevesen hullámozott, szemei pillanatra lecsukódtak s ajkai elhallgattak.

Mindez ideig mintegy megbűvölve, levarázsolva a váratlan, ez örjítő boldogságtól, némán, reszketve hallgattam ajkainak sutogását. — De midőn elhallgatott, midőn pillái lecsukódtak, oda-borultam lábaihoz, megfogtam remegő kezecskéjét s szenvedélyes csókjaimmal halmozám el azokat, s a boldogságtól remegő hangon mondtam el neki eddigi szenvedéseimet, aggályaimat, vágyaimat, reményemet és határtalan szerelmemet, mely tisztább, mint a gyémánt, mely forróbb, mint a nap! S ő meghatva könnytől reszkető szemekkel hallgatá beszédemet. S midőn elhalt a szó ajkaimon s válszát várva föltekinték rá, ki szétbomlott firtjeivel, kipirult arcával, könnytől reszkető szemeivel ezerszer sebb, ezerszer gyönyörűbb volt, mint valaha, — átfonta nyakamat karjaival, s mindig szorosabban vonva magához, a boldogság, az öröm, a szenvedély kitörő hangjával kiáltá: szeretek!... s kéjtől remegő ajkát hosszasán rátapasztá forró ajkaimra... s élvezték a legszentebb szerelem első csókjának üdvözítő mámorát!...

E pillanatban iszonyú csörrenés hallatszék. Arczomat hideg szél csapta meg. Fölugrottam s körültekinték. Köröttem hideg és sötét vala.

Hol vagyok? kiáltám, s homlokomhoz kapva eszmélni kezdtem. Egyszerre fény villant agyamban, mindent megérték. Álmodtam. S az alatt a szél betörte ablakomat. Kandallóban a tűz kihamvadt. És én? Boldog voltam! *Buksi.*

tel van szerencsénk hazánk közönségét ezen kiállítás minél tömegesebb látogatására meghívni és bizalommal kérni, hogy a serdülő magyar ipar fejlődését pártoló figyelmére méltatni kegyeskedjék.

Mindenekelőtt a magyar ipar kívánja magát e kiállításon bemutatni, úgy, amint az eddigi viszonyok között fejlődni és a versenyképesség fokára emelkedni képes volt; a magyar ipar ismeretséget kíván kötni a hazai fogyasztó közönséggel és ezen ismeretségből az állandó barátságot kívánja egymás között megalapítani. A versenyképes iparágak pártfogását, a versenyképességre törekedő iparágak méltányoló támogatását fogja kérni e kiállítás magyar közönségüktől, és méltányos, jogosultnak nevezhető azon kérésünk, hogy ezen ismeretség megkötésére és állandó alapjának megvetésére a magyar hazafiak és honleányok minél tömegesebben megjelenjen sziveskedjenek.

Es habár a gyári-, kézmű- és műipar túlnyomó nagy részét foglalja el a kiállításnak, bemutatjuk még a mezőgazdasági termelést, az állattenyésztés különféle ágait, a házi ipar mind nagyobb terfoglalását, közművelődési állapotainkat, szóval: nemzeti munkás-életünket úgy, amint az a legutóbbi években emelkedni képes volt.

Egy nagy nemzeti ünnep lesz ez, melynek Szeged városa csak alapját vetette meg s melyet ünnepelni az ország lesz hivatva. Szeged város kitarja vendégszerető ölelő karjait és testvéri szeretettel várja, hogy régi magyaros előzékenységgel szívéhez szoríthassa a nemzet tagjait!

Szeged, 1876. augusztus hó 8-án.

Hazaifüi tisztelettel:

Bakay Nándor,
végrehajtó biz. elnök.

Dáni Ferencz,
kiállítási elnök.

Gelléri Mór,
kiállítási titkár.

Kérelem

a kecskeméti ipartestületek és azok t. elnökei, valamint a t. iparos urakhoz.

A kecskeméti iparos ifjúsági önképző egyesület városunkbani megalakítására, több iparbarát, — különösen a kecskeméti Iparegyesület — mint korszerű intézményre hívta fel a kecskeméti összes iparos ifjúság figyelmét; ki is beismervén annak szükségességét, az egyesület megalakult 1872-ik évben, alapszabályai a nagymélt. m. kir. belügyminiszterium által ugyanaz évi szeptember 9-én meg is erősítettettek.

A testület ekkor megkezdette működését, — bár ohajtandó lett volna az iparos ifjak nagyobb számbani csoportosulása, mindamelllett a mennyire anyagi körülményei engedték, iparkodott hivatásának lelkiismeretesen megfelelni; elsőben is legfőbb gondját egy könyvtár felállítására fordította, minek eredménye lön, hogy jelenleg több mint 300 kötet könyvvel dicsekedhet, minek nagy részét több lelkes iparbarát jóságú adakozásának köszöni; ezen felül diszes helyiségében folytonosan szak- és szépirodalmi lapok állnak az egyleti tagok használatára.

Nem mulasztotta el az egyesület — a mikor csak tehette — az önképzésnek nyilvános fellépéseivel életjelét adni; nem mulasztotta el a mult évben egy iparképzést rendezni, melynek az iparos ifjakra nézve nagy horderejét belátva, elhatározta annak évenkénti megtartását, a mennyire anyagi körülményei engedik, ohajt a helyben megbetegedett vagy keresztül utazó, szükségben levő pályatársakon segíteni.

Az egylet helyiségeiből ki van zárva mindenemű nyeréskedő játék s csakis a tisztességes mulatságok és időöltések vannak megengedve, egyszóval czélul tűzvéni ki, hogy ifjait elvonja a rájuk nézve káros időöltések- és mulatságoktól, egymástól okulva, egymást szeretve, jobb tulajdonságaikat egymástól elsajátítva — képezzék magukat.

S ez így haladt mindez ideig háborítlanul, mert mind a rendes tagoknak a jelenleginél jóval nagyobb száma, mind a pártoló-tagok adakozása fenntartották az egyesületet; de jelenben a rendes tagok megritkult sora s a pártoló-tagoknak egy részről idegenkedése, másrésztől a mostoha időviszonyok beálltával a legjobb akarat mellett is a pártolhatás beszüntetése az egyesületet rombadülés veszélyével fenyegetik.

Ugyanazért az egyesület teljes bizalommal fordul a t. ipartestületek szives áldozatkészségéhez, különösen azoknak t. elnökeket kéri fel: hogy sziveskedjenek a vezetésük alatt álló testületknél oda-hatni, hogy a kebelökben levő ifjúságot összehíván, velök megértetni s megkedveltetni az egyletnek rájuk nézve szükséges és hasznos voltát, hogy ne mulasztassák el ezen életrevaló intézménynek tagjaivá lenni, hogy így az egylet tagjai nagyobb számra felszaporodván, együttesen és tömegesen, mind a maguk önképzésében, mind az ipar fejlesztése érdekében nagyobb szerű eredményt mutathassanak fel. Ne hagyják ez ügyet a közönyösség áldozatául esni; ne maradjon a kecskeméti iparos

ifjúság háttérben, mert ezen intézmény már minden jóra való városban él és virágzik. Ha a helybeli összes iparos ifjúság összetart, rövid idő alatt meg fogja látni, mi szép eredményt fog felmutathatni, összetartásuk által kifejtheti azon erőt és tevékenységet, mit a jelenlegi kor megkövetel az iparos ifjúságtól.

Többen felhozzák és kicsinylik azon eredményt, mit az egyesület ez ideig az iparos ifjak érdekében felmutatni képes. Világosítsák fel a t. elnökök és t. iparos urak az ifjúságot másod fokon, hogy ennek legfőbb oka abban rejlik, hogy az ifjúság mindez ideig nem sorakozott és nem tartott össze úgy, mint azt az ügy fontossága nemcsak megkívánta, de szigorúan meg is követelte volna; az egyesület tagjainak nagy feladat volt eddig is az egylet fenntartani, mert míg más minden jóra való városban él és virágzik ezen egyesület, a hol eddig felállitva nem volt, annak létrehozásán fáradoznak, — nem volna-e akkor nagy mulasztás a kecskeméti összes iparos ifjúságtól, ha a már fennálló és jóra törekvő egyesületet közönyösségük által a bukás szélére engednék jutni.

Ugyanazért az egyesület választmánya f. évi július hó 23-ik napján tartott ülésében elhatározta, hogy az ügy érdekében jövő augusztus hó 13-ik napján délután 3 órakor az egylet helyiségében (Széchenyi-utca, Gresner-féle ház) egy nagy értekezletet fog tartani, — arra meghívja nemcsak az egylet tagjait, hanem a Kecskeméten levő összes iparos ifjúságot. Felkérjük annál fogva a választmány nevében az ipartestületek igen tisztelt elnökeit, úgyszint a t. iparos urakat és ügybarátokat, legyenek szivesek az ifjúságot figyelmeztetni, hogy a kitűzött napon és helyen megjelenjen el ne mulasztassák.

Végre az egyesület nevében azon szives kérelemmel járulunk a mélyen tisztelt ipartestületekhez, hogy ezen jóra törekvő egyesületet becses pártfogásukba venni s amennyiben testületük pénztára megengedi, bizonyos meghatározott évi segélyben részesíteni kegyeskedjenek, hogy így megnyerve a mélyen tisztelt ipartestületek anyagi és erkölcsi támogatását, egyletünk felvirágozhassek s elérhesse azon nemes czélt, melyet alkulásakor maga elé tűzött.

Ez ügybeni becses támogatásukat és határozatukat a fentebb kitett értekezleti napot megelőzőleg elvárva, maradunk Kecskeméten, 1876-ik év július havának 23-dik napján tartott választmányi ülésből.

Ifj. Szimnyai Imre,
titkár.

Végh József,
ifjúsági elnök.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **A folyó hó 6-án** megtartott országos vásár igen élénk volt. Drága volt a jó jármos ökör, hízott marha s jobb fajta ló. A kész gabona szintén jó áron kelt. A rozsol különösen nagyon keresték.

— **A szegedi országos dalárünnepély** f. hó 17-én veszi kezdetét. Az nap délelőtt nem lesz érdektelen nekünk sem kisétálni a 10¹/₂ órai vonat-hoz, mert akkor utaznak át a felső-magyarországi dalárdák, köztük a budai, a nemzeti dalkör, a losonci, esztergomi stb. Városi dalárdánk is nagyban készül az ünnepélyre s daláraink is 17-én délelőtt 9¹/₂ órakor fognak összejönni rendes tanhelyiségükben a takarékpénztár palotájában s onnan testületileg kibontott zászló alatt vonulnak ki a vasúthoz. A dalárünnepély igen érdekesnek ígérkezik, a mennyiben összesen 31 dalegylet jelentkezett a részvételre, 684 taggal. Versenyezni 12 egylet fog, 6 díjra; a két elsőre — mint halljuk — csupán 3 dalárda versenyez, a kolozsvári városi dalkör, a losonci dalárda s a mi városi dalárdánk. A verseny f. hó 18. este 7 órakor kezdődik. Tiszta szívből kívánjuk dalárdánknak, hogy fáradozását minél nagyobb siker koronázza s ohajtjuk, hogy koszorúzottan térjen haza.

— **Magas életkor.** Folyó hónap 2-án meghalt néhai özvegy Galló Mártonné született Hajnal Anna asszony: született 1778-ik évi július hónap 14-kén, tehát életben töltött 98 évet és 19 napot. Életének utolsó éveiben erőteljes testi szervezete már hanyatlásnak indulván, szemei elgyengültek, annál fogva néhány évet folyvást szobában töltött, mely idő alatt leánya Galló Janka asszony, Balla János városi levéltárnok úr neje példás szeretettel gondviselte és ápolta, elvégre két heti betegség után végelgyengülésben elszenderült. Nevezett leányán kívül életben van még egy fia Galló István polgártársunk, mely két gyermekén kívül 6 unoka, 18 másodunoka és 2 dédunoka gyászolja a magas életkorban elhunytat. Béke lengjen poljai fölött.

— **Hangverseny.** Dalárdánk f. hó 12-én este 8 órakor tartotta meg a mult számunkban jelzett hangversenyét, melynek műsora nyáriasan csupán 5 számból volt összeállitva; ezek: „Országos bordal“, Thern Károlytól előadja a dalárda; „Szavaltat“ előadja Pap Ferencz; „Deres a fű“, népdalok előadja a dalárda; „Szavaltat“, előadja Mezei Péter; végre „Szabadságdal“, Huber Károlytól előadja a

dalárda. Dicsőretekkel emeljük ki, hogy e darabok mind eredeti magyar szerzemények.

— **A siránkozó.** Folyó hó 8-án este történt, hogy egy tót atyafit két rendőr miéért miéért nem, bekísért. Az atyafinak valószínűleg nem tetszett a kilátásba helyezett éji szállás és siránkozva hirtelen segítségül a szenteket. Volt: Jezsus Mária én zártatlan vagyok. A tragicomicum azonban nem használt, mert azért csak bekísérték.

— **Értesítés.** A „kecskeméti zenedében“ a beiratások megkezdtek e hó 28-án s tartanak a jövő szept. hó 8-ig. A tanórák kezdetüket veszik szept. 11-én, s ezek a többi iskolák óráihoz lesznek alkalmazva. — Bővebb értesítést a szétküldendő program nyújt. Kecskeméten, 1876. augusztus 5. Ifj. Sz. Nagy Károly, z. i. t.

— **Hymen.** Holló József úr f. hó 9-én vezetett oltárhoz Félégyházán Bajzak Róza kisasszonyt, Bajzak László úr kedves leányát. A boldog vőlegény nővére Holló Róza kisasszony pedig szintén e napon esküdt meg ugyanott Bódogh János m. k. táviratisztával. Az együtt tartott esküvő s a fényes nászmenet érdekes látványt nyújtott. Áldás frigyükre!

— **Több világosságot kérünk.** A helybeli vasúti indóháznál a vasúttársaság nem tartja szükségesnek a reggeli vonat megérkezése előtt a váróter-

mekben lámpát gyújtani, azon hiedelemben, hogy nyáron váróterem az egész kerek égálja, világosságot pedig nyújtanak a csillagok. A lég azonban gyakran a reggeli órában igen hűs lévén, a közönség bizon felhasználná a várótermeket, ha azokban koromsetéség nem volna. Több világosságot kérünk tehát!

— **Szeget szeggel.** Mult számunk „Herczegovinai háború“ czim alatt közölt egy orr-leharapási esetet; — ezen történetet — a vett hivatalos értesülés alapján — újból s körülményesebben megemlítjük. Ugyanis: Tasi Imre, helybeli származású napszámos nejével összeveszett; verekedés közben neje Biró Regina, midőn már-már a rövidebbet húzza vala, férjének orrából — a szó szoros értelmében — egy darabot leharapott s így sikerült neki férje kezei közül menekülnie; minek következtében Biró Regina férjének házát elhagyta s hozzá a megkísérlettel kiegyeztetés dacára sem tért vissza; — azonban sorsát még sem kerülte ki, mert férje a mult pénteken a heti vásárban megleste, hátulról átkarolta, orrát leharapta s avval tovább állott. — Az eset a rendőrkapitányi hivatalnak lett Biró Regina által feljelentve, honnan illetékes elintézés végett áttétetett a kir. járásbíróshoz.

— **Lapunk jelen száma mellékletül hozza Csön-des J. F. úr — soproni tan- és nevelőintézet-tulaj-**

donos — fölhívását. — Ajánljuk olvasóink becses figyelmébe.

— **Az országos magyar kert-ivar-egyesület** első alakító vándor-gyűlését Pápán szept. 23-án tartván meg: az ideiglenes igazgatóság részéről meghívást kaptunk. Pápán ez alkalommal kert-ivar kiállítás is lesz, melyre felhívjuk közönségünk figyelmét. A kiállítást a pápai kertészeti egyesület rendezti a pápai jótékony nőegylet hozzájárulásával. — Ohajtandó, hogy minden nagy termelésre hivatott vidék képviselve legyen.

— **Halason a legközelebbi országos vásár f. évi auguszt. hó 20-án fog megtartatni.**

— **Furcsa ha igaz.** Egy házassodni vágyó nő Memphistól jelentkezett New-Yorkban egy házasságközvetítő-intézetnél. Az intézet ajánlatát közlő egy agglégénnyel, ki azt elfogadta, azonban felelete mellé tévedésből saját arczképe helyett kedvencz orangutangját tette. A nő felelete így hangzott: „Ön kétségkívül nem épen nagyon szép, azonban arca férfiasnak és becsületesnek látszik. Beleegyezem a házasságba.“

Főmunkatárs:
KISS LAJOS.

Felelős szerkesztő:
TASSY PÁL.

H I R D E T É S E K.

Birtok-eladás.

Néhai Pacsu Gergely örökösai tulajdonát képező n. n. borbási 173 catastralis hold — gazdasági épületekkel ellátott — földbirtok szabadkézből örökáron eladó.

Bővebb értesítést ad Pacsu Mihály ügyvéd.

121 (2—2)

Árverési hirdetmény.

Az alulírott erdészeti hivatal által közhírré tétetik, hogy a vacsi erdőségben a f. évi gubacszedés és makkoltatás haszonélvezeti joga folyó hó 16-án reggeli 10 órakor fog a nevezett hivatal helyiségében elárvereztetni. Ugyanott az árverés napjáig bővebb értesítés nyerhető, valamint az árverési feltételek is megtekinthetők.

Kelt Vacsán, 1876. augusztus hó 1-én.

Schmid Lipót,

123 (2—2)

urad. erdőmester.

Kiadó-lakás.

A ref. főiskola terén 121. sz. a. házban 4 szoba, 1 éléskamra, 1 konyha, 1 faszín, három lóra való istálló s ezen felül az utcára szolgáló nagy

bolthelyiség

f. évi Szent-Mihály naptól egy vagy több évre bérbe kiadandó.

Ertekezni lehet tulajdonos

110 (4—4)

Bulin Frigyessel.

Ügynökök,

de csak helybeli lakosok, jutalmas foglalatosságot nyernek, mely mindenféle jelenlévő foglalkozással vagy hivattal egyeshető. Folyamodványok Leitner F. Ferdinand cs. kir. udvari pénzváltóhoz Bécsben intézendők. 117 (2—2)

Ház-eladás.

Haraszthy Györgynek a VII. tizedbeli Bány-útczában 35. sz. a. levő cserép tetőjű háza, mely 800 négyszög méter területen fekszik s melyben van: 4 padolt szoba, 1 cseléd-szoba, 1 leboltzott konyha kandallóval és léghűzős katlannal ellátva, 1 másik külön konyha, 2 külön éléskamra, 2 külön nagykamra, 1 tágas és száraz pince, tágas folyosó téglaszlopkokra, 11 négy lórávaló istálló, 1 kocsiszín, 1 faszín, 1 aprójószág-hizlaló, — mindezek az épület alatt.

Van a tágas négyszögű udvarban 1 kút, 4 verem, 1 szemétdűdör. — mindannyi téglából: szabadkézből eladandó.

Ertekezhetni a tulajdonossal ugyanott naponta délután 1/2 órától 2 óráig és 6 órától 8 óráig. 118 (3—2)

Nyomatott Kecskeméten, Tóth Lászlónál. 1876.

!! A hamisítástól óvatik!! Üres fogak kitöltésére

nines hatályosabb és jobb szer, mint dr. **Popp J. G.** udv. fogorvos úr (Bécs város, Bognergasse Nr. 2.) fog-**ónja**, melyet mindenki könnyen és fájdalom nélkül behelyezhet odvas fogaiba, mely aztán a fogrészekkel és foghússal teljesen egyesül, s a fogakat a további elromlástól óvja s a fájdalmat csillapítja.

Anatherin-szájviz

Dr. POPP J. G. cs. kir. udvari fogorvostól
Bécsben Stadt Bognergasse Nr. 2.

üvegekben 1 frt. 40 kr. a legkitünőbb szer csúszos fogtájdalmakban, gyuladásoknál, a toghús daganatai-és sebeinél; fölolvastja a létező toghövet és megakadályozza annak új képződését; az inogó fogakat a foghús erősítése által szilárdítja; s midőn a fogakat és foghúst minden ártalmas anyagoktól megtisztítja, a szájnak kellemes frisseséget kölcsönöz és már rövid használat után eltávolítja a kellemetlen szagot.

Anatherin-fogpasta

Dr. POPP J. G. cs. kir. udv. fogorvostól
Bécsben.

Egy üveggel 1 frt. 22 kr. Ezen készítmény a lehelet frissességét és tisztaságát fentartja, azonkívül a fogaknak hőfűréséget kölcsönöz, azok romlását megakadályozza és a foghúst erősíti.

Dr. Popp J. G. növény-fogpora.

A fogakat oly szépen tisztítja, hogy annak napenkénti használata által nemcsak a közönséges fogkó eltávolíttatik, hanem a fogak zománca és finomsága is mindinkább tökéletesbül.

Kaphatók:

Kecskeméten: Molnár János, Katona Zsigmond és Machleid Alajos, Nagy-Körösön: Praxler N. és Rudy J., Czegléden: Persay A., Szolnokon: Horánszky S., Abonyban: Scheftsik M., Kun-Szent-Miklóson: Tóth S., Félégyházán: Hoffer A., Szabad-Szálláson: Rosznyay A., Izsákon: Horánszky S., Csongrádon: Jeszenszky K., Duna-Vecsén: Klinka A., Kis-Körösön: Gubas K. és Pankuk J., Kalocsán: Horváth K., Mező-Túron: Somogyi J., és Majsán: Tarjay P. gyógyszerész uraknál.

ÓVÁS.

Azt tapasztalom, hogy az általam 26 óta készített és közkeveltségű

Anatherin szájviz

hason név alatt hamisították és előadtik. A t. közönség ámitására az ezen hamisítás készítői ugyanazon felszerelést használják, mint minökökkel én a saját gyártmányaimat ellátom.

Ennélfogva mindenkit figyelmeztetek, hogy az általam készített Anatherin szájviz mindenkor teljes czéggemmel J. G. Popp cs. kir. udvari fogorvos Bécs, Bognergasse 2. a. cs. kir. osztrák udvari czimerral (két fejtű sas griffektől tartva) és a törvényesen letett óvjegygyel lesz ellátva és mindazon készítmények, melyek ugyan hasonló, de nem éppen az itt leírt felszereléssel lesznek ellátva, hamisításnak tekintendők, egyidejűleg azt is megjegyzem, hogy a hamisított Anatherin szájviz, mely gyakran kártékony hatású, olcsóbban adatik el. Azért is, hogy egyrészt valódi Anatherin szájvizem jó hírneve a hamisított által csorbulást ne szenvedjen, másrészt meg, hogy a hamisítók ellen fölléphessek, tisztelettel fölkérem a t. cz. közönséget, hogy a hamisítottnak megismert Anatherin szájvizet, az eladó neve megnevezése mellett, nálam valódi ellen cserélje ki.

J. G. Popp,
csász. kir. fogorvos
Bécs, Bognergasse 2.

3 (52—16)

6000. Pályázati hirdetmény.

1876.

Kecskemét sz. kir. város törvényhatóságánál üresedésben levő s 1400 frt. évi fizetéssel javadalmazott IV-ik tanácsnoki állomásra a f. évi szeptember hónapban megtartandó rendes havi közgyűlés alkalmával pályázat útján betöltendő levén, az alulírt napon tartott bizottsági közgyűlés határozatához képest, — annak megjegyzésével, hogy a megválasztandó tanácsnok az adóügyi osztály vezetésével fog megbízatni, — felhivatnak mindazok, kik ezen állomást elnyerni ohajtják, hogy az iránti pályázati kérvényüket f. é. szeptember hó 1-ig benyújtani készkedjenek.

Kelt Kecskeméten, a város törvényhatósági bizottságának 1876. évi augusztus 8-án tartott rendkívüli közgyűléséből.

Bagi László,

125 (1—1)

polgármester.

Birtok-eladás.

Miller Mária férj. Mayer Gyuláné tulajdonához tartozó, a gátéri dűlőben — a pákai határ mellett — fekvő 48—50 hold területű, tanyaépületekkel ellátott földbirtok szabad kézből eladandó.

Az eladási feltételekre nézve bővebb értesítést nyerhetni **Gyenes S. és Fiai** helybeli kereskedő czégnél.

126 (3—1)

Földbirtok-eladás.

Néhai Bódogh Lajos tulajdonát képezett, — Banó Imre, Sz. Tóth Imre urak és alulírottak földbirtoka szomszéd-ságában fekvő, városföldi elsőminőségű kaszálló- és szántó-földből álló 35 holdnyi földbirtok, — alul megnevezettek s a többi örökösök által szabadkézből örökáron eladtatik.

A feltételek iránt értekezhetni alulírottaknál: Halasi-nagy-útczái 575. számú és illetve Nagykávéház-útczái 242. számú lakásaikon.

Özv. Bódogh Károlyné

127 (0—1)

Bódogh Ferencz.

6018.

Pályázat.

Kecskemét sz. kir. városban a mérték-hitelesítő biztosi állomás megürülvén, ezen hivatalra — melylyel 500 frt. évi fizetés jár — pályázat nyitattik; mihez képest felhivatnak pályázni szándékozók: miszerint hitelesítő biztosi képzettségükről a központi magyar kir. mérték-hitelesítő bizottságtól nyert igazolványuk és erkölcsi magukviseléséről szóló közszéghatósági bizonyítványukkal felszerelt folyamodványukat, f. é. szeptember hó 1-ső napjáig, alulírt polgármester hivatalához küldjék be, annyival inkább, mivel a később érkező folyamodványok figyelembe vétetni nem fognak.

Kecskemét, 1876. évi augusztus 7-én tartott tanácsülésből.

Bagi László,

128 (3—1)

polgármester.